

denne Sag. Man har indskrænket sig til en Kritik af det foreliggende Lovforslag, men har undladt at optrække Liniernerne paa de Principper, der vil være de ledende for dette høje Tings Flertal. Naar man har undladt det, antager jeg, at det er, fordi Flertallet her ønsker, at den egentlige Forhandling om Lovforslaget skal føres i et Udvalg, og det vil da blive Udvalgets Opgave at udmejsle i Forslags Form de Tanker og Ideer, som det ledende Højre har med Hensyn til en Revision af den bestaaende Forfatning.

Den ærede Ordfører for Højre, det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Piper), begyndte med at sige, at dersom disse Ændringer blev vedtagne, vilde Grundloven ryste i sine Grundpiller. Det, tror jeg, er en meget for stærk Udtalelse af det ærede Medlem, thi det, som dette Forslag gaar ud paa, er at afskaffe de Privilegier for Penge og Hartkorn, der er knyttede til Grundloven af 28. Juli 1866, og de Privilegier er af den Beskaffenhed, at de er forladte af hele Højre, kun ikke af den ærede sidste Taler. Han vedkender sig dem fuldt ud endnu, men han erklærede jo selv, at han ikke troede, at han havde Flertallet i sit Parti med sig. i den Betragtning, han vilde gøre gældende. Det er altsaa vor Hensigt at fjerne de Pletter, der klæber ved Valgretten angaaende Landstingets Sammensætning; thi disse Bestemmelser i Grundloven af 1866 er jo vel skikkede til ikke at bekæmpe Socialisme og Radikalisme her i Landet, men til at fremelske og fremhjelpe en radikal og socialistisk Betragtning af Forholdene. Jeg antager ogsaa, at Højre erkender dette; thi den ærede Ordfører for Højre (Piper) var klar over, at ved de politiske Møder var det ikke let at forsvare den Bestemmelse i den nugældende Grundlov, at en Godsbesidder har mere politisk Myndighed og Indflydelse end en hel Kommunes Vælgere, hvor talrige de end er. Det ærede Medlem, der førte Ordet for Højre, gav sig saa til paa flere Punkter at kritisere det foreliggende Lovforslag, og navnlig var det hans Hovedanke, at Forslaget gik ud paa at afskaffe alt, hvad der hedder privilegeret Valgret. Ja, her staar vi jo ved det, der er Skellet mellem Højre og Venstre. Det, der gør Venstre til Venstre, er Venstres Tillid til den almindelige Valgret, til den almindelige Befolkning, og det, der gør Højre til Højre, er Højres Vedhængen ved Privilegier, det Skel, Højre vil sætte imellem de forskel-

lige Samfundsklasser i vort Folk og i vort Land.

Det ærede Medlem gik ind paa en Undersøgelse af de Principper, der ligger til Grund for Lovforslaget, og fandt da, at det var en højst uretfærdig Fordeling, der vil blive Følgen af Loven, af de Valgmænd eller Sendemænd, der vælges i de forskellige Kommuner. Det ærede Medlem fandt det nemlig urimeligt og urigtigt, at mindre Kommuner fik 2 Sendemænd, og først naar de var over 400 Indbyggere, forøgedes Antallet af disse, og han mente ligeledes, at de smaa Købstæder fik en forholdsvist større Indflydelse end de større, idet de fik Lov til at vælge 3 Valgmænd og for hvert yderligere paabegyndt Antal af 1,200 Indbyggere en Valgmand til. Ja, dersom man skulde udmejsle det saaledes, at man fik, som det ærede Medlem ønskede det, mindst 4 Sendemænd fra Sognekommunerne eller 4 Valgmænd fra hver Købstadkommune, vilde der blive et saa stort Antal Sendemænd og Valgmænd at manøvrere med, at det i høj Grad vilde vanskeliggøre Valgledelsen. Derfor har man ment, at man kunde forsvare at lade de mindre Kommuner vælge to Sendemænd — og det faar kun Betydning for ganske faa Kommuners Vedkommende — og de større Kommuner et i Forhold dertil mindre Antal Sendemænd. Men hvorledes er da Forholdet nu? Naar det ærede Medlem mener, at dette er en uretfærdig Fremgangsmaade, bør det ærede Medlem jo sammenligne den med den bestaaende Fremgangsmaade, hvorefter Kommunernes Valgmænd fremgaar saaledes, at hver Kommune kun vælger een Valgmand, hvor mange Indbyggere der end er i den. Den Ulighed, som afstedkommes derved, at den lille Sognekommune, den være nok saa lille, vælger een Valgmand, medens den største Sognekommune, selv om den tæller nok saa mange Vælgere, ogsaa kun vælger een Valgmand, den Ulighed forekommer mig betydelig større end den, der afstedkommes ved den Ordning, som her er bragt i Forslag.

Det ærede Medlem ankede ogsaa over, at enkelte Kommuner med et stort Indbyggerantal blev saaledes stillet, at de Medlemmer af det kommunale Raad, der skulde repræsentere Kommunen, fik mere end een Stemme hver. Det ærede Medlem mente, at det vilde føre til, at disse Kommuner vilde kræve et større Antal Kommuneraadsmedlemmer, og det ser jeg for saa vidt heller ikke